

Література:

1. Буковинський С. А. До питання розробки монетарної стратегії подолання стагфляційної кризи / С. А. Буковинський, Т. Є. Унковська, М. О. Джус // Науковий журнал «Економіка України». – 2015. – № 8. – С. 4-30
2. Основні тенденції валютного ринку. Статистика: Оперативні дані [Електронний ресурс]: Офіційне інтернет-представництво НБУ. – Режим доступу: http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=58039
3. Шелудько С. А. Роль валютних інтервенцій центрального банку у валютному регулюванні / С. А. Шелудько // Науково-практичний журнал «Регіональна економіка та управління». – 2015. – № 3 (06). – С. 176-180
4. Шелудько С. А. Эффективность валютных интервенций: критерии оценки и результаты анализа интервенций НБУ на внутреннем валютном рынке / С. А. Шелудько // Бизнес Информ. – 2015. – №8. – С. 220-224.

Катерина ШЕПТАК

студентка факультету банківського бізнесу

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

к.е.н., доцент кафедри банківської справи Р. В. Левченко

ІНФЛЯЦІЙНЕ ТАРГЕТУВАННЯ ЯК МЕХАНІЗМ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Макроекономічні проблеми, що пов'язані із зменшенням ВВП, обсягів експорту продукції та збільшенням державного боргу України, а також високий рівень інфляції зумовлюють необхідність застосування режиму інфляційного таргетування.

Праці багатьох економістів різних країн присвячені особливостям запровадження режиму інфляційного таргетування, зокрема Дж. Тейлор, Б.Фрідман, Е. Труман.

Міжнародний валютний фонд у своїх дослідженнях переконує, що порівняно з іншими режимами монетарної політики, саме режим інфляційного таргетування є найбільш ефективним для країн, що розвиваються.

На сьогодні Національним банком України визначено головну мету грошово-кредитної політики, що полягає у забезпеченні цінової стабільності та зниженні темпів інфляції. Для економічного зростання та фінансової стабільності в державі є актуальним перехід до монетарного режиму інфляційного таргетування, що забезпечить поступове зменшення рівня інфляції.

Інфляційне таргетування – це система монетарного устрою, яка визначається офіційним проголошенням кількісної мети інфляції на середньостроковій період з врахуванням того положення, що стабільна інфляція буде реалізована в довгостроковому періоді [1, с.73].

У зв'язку із ситуацією у східних областях та неефективною монетарною політикою попередніх років основний інструмент впливу центрального банку, а саме процентний канал, в Україні не виконує свої функції. Тому таргет монетарної бази чи валютного курсу досить складно застосувати під час проведення монетарної політики Національним банком, що зіштовхується з

макроекономічними проблемами, зумовленими зовнішніми та внутрішніми чинниками.

Існують певні умови для застосування режиму інфляційного таргетування, а саме:

- 1) центральний банк в країні, що переходить до режиму інфляційного таргетування, обов'язково має бути незалежним;
- 2) основною ціллю монетарної політики в режимі таргетування інфляції повинно бути досягнення попередньо встановленого рівня інфляції;
- 3) макроекономічна стабільність. Відсутність даної умови може призвести до конфлікту цілей, що унеможливить досягнення запланованого рівня інфляції [2].

Для того, щоб повною мірою перейти до цього режиму, необхідно виконати наступні завдання:

- 1) можливість відносно вільно встановлювати таргет інфляції;
- 2) ефективність упровадження інструментів політики та їх незалежність;
- 3) управління валютним ризиком має входити до можливостей фінансової системи країни.

Нині в Україні вибудовано наступні стандарти, характерні режиму інфляційного таргетування:

- 1) правління Національного банку з монетарних питань на регулярних щомісячних засіданнях приймає рішення на основі макроекономічного прогнозу;
- 2) посилюється вплив процентних ставок НБУ на процентні ставки міжбанківського кредитного ринку;
- 3) Національний банк налагоджує комунікації з ринком, посилює обґрунтованість своїх рішень.

Під час переходу до інфляційного таргетування однією із характеристик монетарної політики має бути жорсткість обмежень на фінансовому ринку, щодо посередників і послуг та посилення валютного контролю.

У світовій практиці під такими заходами розуміються фінансові репресії, що включають будь-які види морального переконання, фінансової політики, законодавчих механізмів, фіскальної політики тощо [3].

На даний час в Україні доцільно запроваджувати фінансові репресії за всіма напрямками, а саме інфляція, валютний курс, ставка процента, грошова маса тощо. Це дасть змогу забезпечити в державі не лише цінову, валютну та фінансову стабільність, а й економічне зростання.

Література:

1. Любохимець Л. С. Макроекономічні основи таргетування інфляції як метод регулювання фінансових ринків в розвинутих країнах та Україні/ Л. С. Любохимець, Л. М. Бабич// Вісник Хмельницького національного університету 2010, №4.Т.2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchnu_ekon//072-075.pdf
2. Питльована О. Інфляційне таргетування: практичні аспекти / О. Питльована // Вісник Львів. УН – ТУ. – 2008. – № 24. – С. 309-320.
3. Van Riet Ad. Financial repression to ease fiscal stress: turning back the clock in the eurozone? / Ad Van Riet // Banco Central do Brasil 8th Annual Seminar on Risk, Financial Stability and Banking, São Paulo, 2013.